

[Håustrup Clemmensen.]
ning af finanspolitikken, der her foretages, for forkert. Det, regeringen nu gør, sikrer os — læg mærke til det — sikrer os, at det fordoblede arbejdsløshedsniveau vil vende tilbage og vil blive stående som et fænomen af længere varighed.

Det må være muligt for socialdemokratiet at tilkendegive, om den vurdering fra maj i fjor var rigtig eller gal. Det må være således, at socialdemokratiet af og til kan ligesom løsgøre sig fra rollen som undergangsprofeter, der fortæller, at hele det danske samfund havner i en dyb undergrund, hvis ikke man følger socialdemokratiets retningslinjer. Der er jo altid undergangsprofeter, der fortæller, at jorden går under den eller den dato, og når jorden som regel ikke går under alligevel, forskubber man datoen nogle måneder videre frem. Jeg går derfor også ud fra, at vi under denne debat, hvor jeg glæder mig til, at hr. J. O. Krag vel også vil tage ordet, vil få at vide, at vel gik jorden ikke under og Danmarks økonomi fik ikke den udformning, som hr. J. O. Krag forudså, men det sker nok om nogle måneder alligevel. Det er en ejendommelig spåmandskunst. Det er vel næsten således, at hr. J. O. Krag er ved at udvikle sig til med gammeltestamentlig vrede at profetere om al den nød og elendighed, der vil, og måske bør ramme det danske folk, som begik den forfærdelige synd på valgdagen i 1968, at sige farvel til det socialistiske flertal. Jeg erindrer hr. J. O. Krag om, at der er både små og falske profeter, og han får tilgive os, at vi ikke anser ham for en af de største profeter i det danske folks og folkestyres historie.

Men der er måske andre, der bedre end vi, mere objektivt, kan vurdere, om socialdemokratiets evne til at vurdere den økonomiske situation er tilstrækkelig god. Jeg går ud fra som en given ting, at socialdemokratiet, at alle den socialdemokratiske gruppes medlemmer, har et interessant aktstykke, udsendt af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, nemlig formandens beretning på rådsmødet den 28. april 1970, altså på et møde afholdt et års tid efter, at hr. J. O. Krag og hr. Ivar Nørgaard og andre kom med deres profetier om, hvordan det ville gå det danske samfund, når man gennemførte den pågældende politik. Hvis man ikke har det ved hånden,

er jeg parat til at udlåne det. Det indeholder naturligvis en række angreb på regeringen — det vil ikke overraske nogen — men der er også på en saglig og nøgtern måde understreget, at industrieksporten steg med 20 pct., at industriens samlede produktion steg med 11 pct., at timelønnen steg 11 pct. mod en prisstigning på kun 5 pct., at arbejdsløsheden var faldet, at der var 20.000 flere i arbejde end forventet, at investeringerne i boligbyggeriet målt i faste priser steg ca. 30 pct., at også investeringerne i erhvervsbyggeri og offentlige ejendomme steg, at det igangværende byggeris etageareal steg med godt 11 pct., at det private forbrug og de private investeringer udviste en usædvanlig stigning, og at detailhandelens omsætning målt i faste priser steg ca. 8 pct. Ja, man er endda så dristig og måske en lille smule uhøvisk, oprigtigt talt, at understrege, at man skal helt tilbage til 1964 for at finde en tilsvarende fremgang i den økonomiske aktivitet. Spådommene på den ene side i maj i fjor og Arbejderbevægelsens Erhvervsråds konstatering af, hvordan det faktisk gik!

Dertil kommer yderligere — og nu er jeg ikke længere inde på at citere Arbejderbevægelsens Erhvervsråd — at ikke blot har vi lykkeligvis fået en meget høj beskæftigelse, men vi har i en lang række områder af landet og i en lang række fag direkte mangel på arbejdskraft. I den undersøgelse, Danmarks Statistik forleden udsendte, blev det således oplyst, at 50 pct. af de udspurgte virksomheder ved udgangen af januar kvartal oplyste, at de manglede arbejdskraft.

Således er altså den økonomiske aktivitet, og jeg vil i al ydmyghed henstille, at socialdemokratiet erkender, at man spæde galt, og at den økonomiske situation altså har disse meget afgørende og meget væsentlige lyspunkter.

Men den har også sidevirkninger. Nu spurgte hr. Per Hækkerup her i dag, om der foreligger sådanne aktuelle og presserende valutaproblemer, at der skal en yderligere stramning til. Ja men læser man da slet ikke aviser i det parti? Følger man dog ikke med i, hvad der måned for måned fremkommer af ganske klare udtalelser vedrørende Nationalbankens vurdering af valutaudviklingen? Man har sine repræsentanter, helt naturligt, i Nationalbankens bestyrelse og repræsen-